

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/132/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216206639
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2216206639.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: E. Y., narodená XX.X.XXXX, bytom G. P. XXX/XX, B., o zaplatenie 120 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti výroku III. rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6C/93/2016-39 zo dňa 14.11.2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o nároku na náhradu trov konania m e n í tak, že žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 50 %.

II. Žalobca má n á r o k voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom označeným v záhlaví výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 90,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z tejto sumy od 20.5.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok. Rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil v napadnutom výroku III. o nároku na náhradu trov konania ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Vecne vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania argumentoval tak, že žalobca sa domáhal od žalovanej zaplatenia 120 eur s príslušenstvom, priznaných mu bolo 90 eur s príslušenstvom, teda matematicky žalobca bol úspešný čo do 75% z uplatneného nároku a žalovaná čo do 25% z uplatneného nároku, pričom celkový pomer úspechu žalobcu je 50% (75% - 25%), preto súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie výlučne iba vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 90 eur s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku a jeho rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania nie je správne. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že prizná žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% v konaní pred súdom prvej inštancie.

3. Žalovaná odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodala, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. m) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o nároku na náhradu trov konania (§ 388 Civilného sporového poriadku).

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplata sumy 120 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel v časti o zaplata sumy 90 eur s príslušenstvom a vo zvyšku (o zaplata 30 eur s príslušenstvom) žalobu zamietol. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania podal odvolanie žalobca dôvodiac, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok, keďže jemu prináleží nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

6. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci (ods. 1). Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (ods. 2).

7. Podľa § 262 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (ods. 1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ods. 2).

8. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konanie, ktorá je premietnutá v ustanovení § 255 Civilného sporového poriadku ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania, pričom úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci je doplnená zásadou zodpovednosti za zavinenie, ktorá je vyjadrená ustanovením § 256 Civilného sporového poriadku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana je povinná nahradit v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Ide o náhradu všetkých trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a ktoré vznikli v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. Žalobca má plný úspech v spore, ak súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá. Ak žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, t. j. každá zo strán sporu (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Ak mala strana úspech v spore len čiastočný, potom sa náhrada trov pomerne rozdelí. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu.

9. Pomer rozdelenia náhrady trov konania je odrazom reálneho výsledku sporu a zodpovedá pomeru víťazstva strany vo veci samej zníženého o pomernú časť jej neúspechu. Pomer úspechu a neúspechu sa vždy určuje k celému predmetu konania a časť, ktorá sa prekrýva, sa odpočíta. Znamená to, že nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech strany, ktorej vzniká povinnosť na

náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu strany, ktorej vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok potom zakladá pomerný nárok na náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

10. Súd prvej inštancie síce postupoval v zmysle vyššie uvedenej zásady, keď posudzoval vzájomný pomer úspechu a neúspechu procesných strán, jeho záver však z uskutočneného výpočtu nebol správny. Z uplatneného nároku v sume 120 eur s príslušenstvom bolo žalobcovi priznaných 90 eur s príslušenstvom a vo zvyšku (30 eur s príslušenstvom) bola žaloba zamietnutá. Tzv. hrubý úspech žalobcu predstavuje 75 % ($90 : 120 \times 100 = 75 \%$) a tzv. hrubý úspech žalovanej predstavuje 25 % ($30 : 120 \times 100 = 25 \%$). Rozdiel v úspechu oboch procesných strán potom predstavuje prevažný čistý úspech žalobcu v rozsahu rozdielu oboch percentuálnych vyjadrení hrubého úspechu strán, teda 50 % ($75 \% - 25 \%$). Takto potom podľa výsledku konania prináleží žalobcovi voči žalovanej v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov konania práve v rozsahu 50 %.

11. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s ustanovením § 388 Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie napadnutom výroku III. o nároku na náhradu trov konania zmenil tak, že priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 50 %. O výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodne postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

12. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, a preto jemu zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

13. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).